

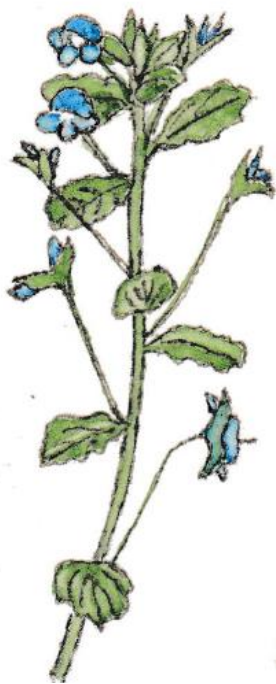
en voegde eraan toe dat hij het kruid zou achten,
475 ja, zelfs beschermen zou omwille van de krachten
die 't in zijn bloem en blad en in zijn taaie wortel
tot heil van lijf en geest van 't mensdom hield geborgen.
"Ga melden aan uw volk, zei 't monster welgemeend,
dat 't niets meer vrezen moet, dat 't monster is bekeerd
480 dank zij de goedheid van zijn lieve Koningin
en van haar eredames onbegrensde min."

1

Een handdruk van vrede
begroef 't naar verleden
van 't kruid nu voor eeuwig.
485 De mens had begrepen
dat 't kruid was een zegen
die kwalen kon helen.

Hoe zou een koningin geen traantje mogen plengen
nu z'aan haar dierbaar volk zo'n maar mocht overbrengen,
490 de blijde maar dat 't weer in volle rust kon tieren
en met zijn geur en kleur de wereld weer mocht sieren
tot vreugde van zichzelf en van het mensenras
dat voor het edel kruid voorgoed gewonnen was.
Ook Blauwe Korenbloem en Engewortel weenden
495 van vreugde omdat zij dit heuglijk feit beleefden
en delen mochten in de vele lof en eer
betuigd door 't mensenpaar, de monsters van weleer.

Ereprijs (de grote -)

Veronica persica

2

Een Roi de France, door schurft ontsierd,
roept woest zijn arts bij zich en tiert:

“Er uit met al uw medicijn,
pedanterie maakt mij niet rein.”

Ras wordt een bode uitgestuurd,
ijlt roepend rond in heel de buurt:

“Soms iemand die de koning puurt?”

Een herder, thuis in 't kruidenheem,

raapt gauw wat ereprijs bijeen:

eens werd een schaap door wolf gewond,

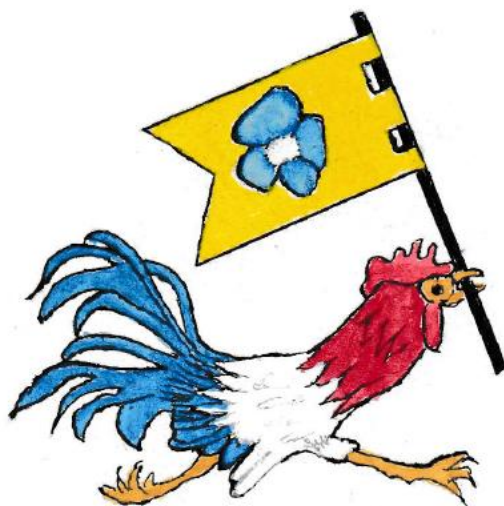
plukt 't ereprijs en werd gezond;

Rap maakt hij nu een smeersel klaar,

ijlt naar de koning met zijn waar:

“Seigneur, dit-il, probeer het maar.”

En Roi de France, door schurft behept,
rap smeert zijn huid met 't wonder vet.
En nauwelijks is hij daarmee klaar:
"Par Dieu, crie-t-il, 't is wonderbaar,
roem en eer zij 't kruid gebracht,
ijdel is wie daarmee lacht."
Sindsdien werd Ereprijs geacht.

Vergeetmijnietje

Myosotis

4

*Van de bloempjes die daar stralen
eentje is er dat mij roert,
roert omdat het zonder pralen
goud en blauw in 't kroontje voert.
Eeuwig blauwe porseleintje,
eeuwig lonkend cherubijntje,
trouwe maat der malse wei.
Mocht uw nedrigheid mij leren
ijdelheid en trots te weren.
Nooit kan ik uw schoonheid winnen,
in mijn hart ze slechts beminnen,
en als 't graf mij ruste biedt,
tooi het dan, Vergeetmijniet.
jij hebt mij een les gegeven
"eenvoud is de sier van 't leven."*